

~~Amor~~ Amor, a la Magdalena !!

Has de pujar amb mi a la Magdalena
ara que el cel és blau i enyorat
i dins del cor no tinc ni dol, ni pena
i sí uns cullers de mel del Paradís Maestrat.

Vindrà la gent, com sempre, en romeria
i me vorà a l'ombriu d'un garrofer
com al costat de tu tinc l'alegria
de dir-te mots replets de mon voler.

Passejarem el quic de nostra vida
entre la gent que balla, menja i crida
i té per tot els riuers de l'humor.

I en retornar portant la verda canya
ja sabrà el món com ^{ets tu} ~~eres~~ ma companya
i que eus ha unit la Santa de l'Amor.

Carles Salvador

← ara que el blau del cel és esglaiat

del Maestrat
Publicat en "Gayata no. 2" de
Castelló, 1949

